

כד הנהגת לבישת הציצית ושכרה ועונשה ובו ר' סעיפים:

א אם אין אדם לובש טלית בת ארבע כנפות אינו חייב בציצית ומוב ונכון להיות כל אדם זהיר ללבוש טלית קטן כל היום כדי שיוזכר המצוה בכל רגע וע"כ יש בו חמשה קשרים כנגד ה' חומשי תורה וארבע כנפים שבכל צד שיפנה יזכור ונכון ללבושו על המלבושים. לפחות יזהר שיהיה לבוש ציצית בשעת התפלה:

ב מצוה לאחוז הציצית (א) ביד שמאלית כנגד לבו בשעת קריאת שמע רמז לדבר והיו הדברים האלה וגו' על לבבך:

ג טוב להסתכל בציצית בשעת עטיפה כשמברך:

ד יש נוהגין להסתכל בציצית כשמגיעים לזראיתם אותו וליתן אותם (3) על העינים ומנהג יפה

באר היטב

(א) ציד שואלית. צין קמילה לזרת. וכשיגיע לפרשת יציית יקח גם ציד ימין ויציט זהם ויהיו צידו עד

מקור חיים

טלית קטן כל היום — והמדקדקים נוהרים שלא לילך ד"א בלא ציצית כהוא מ"ד² תיתי לי וכו', (וכ"כ הראב"ע שג"ל יותר חיוב להתעטף בציצית בשאר שעות היום מבשעת התפלה). והירא את דבר ה' יהיה לו עוד ט"ק וזולת זה שילבש מצויץ פן יפסול זה שלבוש פתאום בשבת או סמוך לו או לא יהיו חוטים מצויים. ובשבת ידקדק יותר במצוה זו, וראיה ממדרש תנא דבי אלי' בפסוק וימצאו איש מקושש, הביאו בילקוט פ' שלח לד', לכן באם אפשר יהיה בגד שבת שלו מצויץ.

ב. מצוה לאחוז וכו' בשעת ק"ש וכו' — כתבו גורי האר"י שיאספם יחד כשיגיע לזהביאנו לשלום מד' כנפות ולא יניחם מידו עד אחר לעולם ולעולמי עולמים שבאמת ויציב, ובזמנינו אחד מעיר ושנים ממשפחה נוהרין בזה, ולא ידעתי למה. וע' בסה"ך דכ"ח ע"א ומ"ש לעיל ס"ס י"ו.

בק"ש בערב אע"פ שיש לו ט"ק אינו אחוז ומנשק בציצית כבר"ס י"ח, דקי"ל לאו זמן ציצית בלילה.

א. אם אין אדם לובש וכו' — משמע אפי' יש לו טלית מצויץ ואינו לבוש ציצית זולתו. ולע"ד לא כן הוא, דאפילו אין ציצית בטליתו רק שיש לו טלית בת ד' כנפות ויש לו ציצית, רצוני חוטי ציצית, עובר בכל יום בעשה, וזה מוכח מגמ' פרק ר"א דמילה דקל"א ריש ע"ב ממ"ש כל שעת' ושעתיה זימנ' הוא, וז"ל רש"י: כיון שיש לו טלית בכל יום שמשעה בלא ציצית עובר בעשה ואפילו מונח בקופסא וכו' יע"ש, וא"כ אף דכלי קופסא פטורין אם לא ילבשם, גם אין אדם מחויב לקנות לו טלית ולעשות לו ציצית, מ"מ אם יש לו עובר, ואם יש לו טלית ואינו מחזיר אחר ציצית נהי דאינו עובר מ"מ הוי כמגודה לשמים, משא"כ להדר אחר טלית בת ד' כנפות לא הוי רק מדת חסידות וזהירות, האמנם מדעת התו' פ' התכלת דמ"ד ע"א ד"ה טלית שאולה דמקשי דהמ"ל בפרק ר"א דמילה הואיל ובידו להניחה, משמע דאין חובה כלל לעשות ציצית אפי' יש לו לטליתו, אבל מי יקל ראשו נגד דעת רש"י, וע"ע באגודה ריש עירובין ובספר של"ה דקי"א ע"ב [מסכת חולין ענין הציצית] ובעו"ת.

קיצור הלכות

טפי, ולכן גאס אפשר יהיו צד המיוחד לשנת מצויץ. וכ"כ הראב"ע פרשת שלח שכן הראוי יותר הוי חיוץ עיטוף ציית כל היום מצעת התפלה.

ב. מצוה לאחוז — מ"ש גורי האר"י נסה"ך כשיגיע לזהביאנו לשלום, ותמה למה אין העולם נוהרין בזה.

א. אם יש לו טלית וציית וכ"ש שצו ציית ואינו לובשו וזולת כתו', ואם אינו מחזיר אחר ציית לטליתו אינו עובר ומ"מ הוי כמגודה לשמים, וממדת חסידות שיחזיר גם אחר טלית.

המהדרין אינם הולכים ד"ה צלי ציית, והמהדרין יותר מכינים עוד ט"ק מצויץ פן יפסל פתאום או נשנת, ושנשנת יש קפידה

בארצות החיים שהאריך בזה. 2 עיין שבת קיח, ב.

1 גם הגליון הש"ס במס' שבת שם העיר על כך, ועי'